

1 Koji su uvjeti za dobivanje razvoda?

Preduvjet za ishođenje sudske odluke o razvodu braka jest pokretanje odgovarajućeg sudskog postupka za razvod braka (parničnog ili izvanparničnog) od strane osobe ili osoba koje su na to ovlaštene (aktivno procesno legitimirane), sukladno odredbi članka 50., članka 369. i članka 453. Obiteljskog zakona („Narodne novine“, broj 103/15, 98/19, 47/20, 49/23, 156/2023 dalje: ObZ.). Ukoliko bračni drugovi imaju zajedničko maloljetno dijete, uz prijedlog za sporazumni razvod braka dužni su podnijeti odgovarajuće priloge (izvješće o obveznom savjetovanju i plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi – čl. 55. u vezi s čl. 456. ObZ.). Slično je zakonsko uređenje i kad bračni drugovi koji imaju zajedničko maloljetno dijete, a jedan od njih želi podnijeti tužbu za razvod braka (izvješće o obveznom savjetovanju – čl. 57. u vezi s čl. 379. ObZ.).

Dakle, bračni drugovi koji imaju zajedničko maloljetno djecu, dužni su se prije podnošenja zajedničkog prijedloga sudu za sporazumni razvod braka ili tužbe jednog od njih za razvod braka, podnijeti zahtjev za obvezno savjetovanje, Hrvatskom zavodu za socijalni rad, područnom uredu prema mjestu djetetova prebivališta, odnosno boravišta, ili prema mjestu zadnjeg zajedničkog prebivališta, odnosno boravišta bračnih drugova (čl. 321., 322., 323. Obz.)

2 Koji su razlozi razvoda?

Pretpostavke za razvod braka uređene su odredbom članka 51. ObZ. Sukladno navedenoj zakonskoj odredbi, sud će razvesti brak: 1. ako oba bračna druga predlažu razvod braka na temelju sporazuma, 2. ako utvrdi da su bračni odnosi teško i trajno poremećeni ili 3. ako je od prestanka bračne zajednice protekla godina dana.

3 Koje su pravne posljedice razvoda s obzirom na:

3.1 osobne odnose između supružnika (npr. prezime)

Jedna od pravnih posljedica prestanka braka jest prestanak osobnih prava i dužnosti bračnih drugova (čl. 30-33. ObZ.). Obiteljski zakon izrijekom propisuje da u slučaju prestanka braka (poništajem ili razvodom) svaki od prijašnjih bračnih drugova može zadržati prezime koje je imao u trenutku prestanka braka (čl. 48. ObZ.).

3.2 podjelu imovine supružnika

Prije nego li dođe do razvrgnuća bračne stečevine (sporazumnog ili sudskog – u izvanparničnom postupku), najčešći problem koji se pojavljuje u praksi jest razlikovanje stvari i prava koja ulaze u bračnu stečevinu od stvari i prava koja ulaze u vlastitu imovinu jednog odnosno drugog bračnog druga (razlikovanje triju imovinskih masa). Navedeni problemi rješavaju se u parničnim sudskim postupcima odgovarajućom primjenom odredbi ObZ-a (čl. 34-39. i čl. 43.-46. ObZ.), ako bračni drugovi nisu mogli postići sporazum o uređenju međusobnih imovinskih odnosa (bračni ugovor – čl. 40.-42. ObZ.), uz podrednu primjenu odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, Zakona o obveznim odnosima, Zakona o zemljišnim knjigama, Zakona o trgovačkim društvima, Ovršnog zakona i Zakona o parničnom postupku (čl. 38., čl. 45. i čl. 346. ObZ.).

3.3 maloljetnu djecu supružnika

Pravne posljedice prestanka braka koje se odnose na maloljetnu djecu obuhvaćaju nekoliko bitnih pitanja: s kojim će roditeljem dijete stanovati nakon prestanka braka, ostvarivanje osobnih odnosa s drugim roditeljem s kojim neće stanovati, uzdržavanje djeteta, način ostvarivanja ostalih sadržaja roditeljske skrbi (zastupanje djeteta, sklapanje pravnih poslova, upravljanje i raspolaganje imovinom djeteta, školovanje i zdravlje djeteta itd.). Bračni drugovi mogu postići sporazum o prethodno navedenim pravnim posljedicama razvoda braka (plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi) te na taj način pokrenuti jednostavniji i brži izvanparnični postupak razvoda braka (čl. 52., čl. 54-55., čl. 106., čl. 453-460. ObZ.). Ako bračni drugovi ne sastave plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi koji sadrži sporazum o prethodno navedenim pravnim posljedicama razvoda braka, odluku o tim pitanjima donosi sud po službenoj dužnosti u parničnom postupku radi razvoda braka pokrenutog tužbom (čl. 53-54., čl. 56-57. i čl. 413. ObZ.). Ipak, postoji mogućnost da roditelji tijekom parničnog postupka radi razvoda braka pokrenutog tužbom postignu sporazum o prethodno navedenim pravnim posljedicama razvoda braka. U tom će slučaju sud donijeti odluku na temelju sporazuma roditelja, ako smatra da je taj sporazum u skladu s dobrobiti djeteta (čl. 104/3. u vezi s čl. 420. ObZ.).

3.4 obvezu plaćanja naknade za uzdržavanje drugom supružniku?

Obiteljskim zakonom je propisana mogućnost bračnog druga da podnese zahtjev za uzdržavanje do zaključenja glavne rasprave u parnici za razvod, odnosno ako u parnici za razvod braka nije bio postavljen zahtjev za uzdržavanje, bivši bračni drug može tužbom tražiti uzdržavanje u roku od šest mjeseci od prestanka braka, sve pod uvjetom da su zakonske pretpostavke za uzdržavanje bračnog druga postojale u trenutku zaključenja glavne rasprave u parnici za razvod braka i trajale bez prestanka do zaključenja glavne rasprave u parnici za uzdržavanje (čl. 295-301., čl. 423-432. ObZ.). Zakonske pretpostavke za uzdržavanje bračnih drugova su da bračni drug koji postavlja zahtjev za uzdržavanjem nema dovoljno sredstava za život ili ih ne može ostvariti iz svoje imovine, a nije sposoban za rad ili se ne može zaposliti, pod uvjetom da bračni drug prema kojem je takav zahtjev postavljen ima dovoljno sredstava i mogućnosti za izvršenje takve obveze (čl. 295. ObZ.). Trajanje obveze uzdržavanje je vremenski ograničeno. Odredbom članka 298. ObZ. propisano je da obveza uzdržavanja bračnog druga može trajati do godine dana, ovisno o trajanju braka i o mogućnosti da tužitelj u dogledno vrijeme na drugi način osigura sredstva za život. U ObZ. uređeni su i modaliteti ispunjenja obveze uzdržavanja. Prema odredbi članka 296. ObZ. uzdržavanje za bračne drugove se određuje u redovitim mjesečnim obrocima i unaprijed, ali je moguće da sud, na zahtjev jednog ili obaju bračnih drugova, odredi jednokratnu isplatu iznosa uzdržavanja uzimajući u obzir okolnosti slučaja. Sukladno odredbama članka 302. ObZ., bračni drugovi mogu sklopiti i sporazum o uzdržavanju u slučaju razvoda braka (čl. 302., čl. 470-473. ObZ.).

4 Što pravni pojam „zakonska rastava“ znači u praksi?

U hrvatskom obiteljskopravnom uređenju ne postoji pojam „zakonska rastava“. Analogan pojam „zakonskoj rastavi“, prema postojećem uređenju, bio bi pojam „prestanka bračne zajednice“. Do „prestanka bračne zajednice“ dolazi ako bračni drugovi prekinu sve međusobne veze koje inače obilježavaju zajednički život, tj. ako više nemaju volju da žive kao bračni drugovi te da dijele i ostvaruju sadržaje takve životne zajednice. Prestanak bračne zajednice ima značenje u području bračnog prava jer, sukladno članku 51. ObZ., jedna od pravnih osnova prestanka braka jest da je od prestanka bračne zajednice protekla godina dana. Prestanak bračne zajednice ima osobiti značaj i u području uređenja imovinskih odnosa bračnih drugova jer, sukladno članku 36. ObZ., u bračnu stečevinu ulazi imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice (dakle ne za vrijeme trajanja braka) ili potječe iz te imovine.

5 Koji su uvjeti za zakonsku rastavu?

U hrvatskom obiteljskopravnom uređenju ne postoji pojam „zakonska rastava“. Analogan pojam „zakonskoj rastavi“, prema postojećem uređenju, bio bi pojam „prestanak bračne zajednice“. Obiteljskim zakonom nisu propisani uvjeti za „prestanak bračne zajednice“ iz razloga što je bračna zajednica pravni standard te predstavlja životni sadržaj braka. Do prestanka bračne zajednice dolazi ako bračni drugovi prekinu sve međusobne veze koje inače obilježavaju zajednički život, tj. ako više nemaju volju da žive kao bračni drugovi te da dijele i ostvaruju sadržaje takve životne zajednice (primjerice ne komuniciraju i sl.). Prestanak bračne zajednice u praksi se najčešće manifestira odlaskom jednog bračnog druga iz zajedničkog doma i napuštanjem drugog bračnog druga.

6 Koje su pravne posljedice zakonske rastave?

U hrvatskom obiteljskopravnom uređenju ne postoji pojam „zakonska rastava“. Analogan pojam „zakonskoj rastavi“, prema postojećem uređenju, bio bi pojam „prestanak bračne zajednice“. „Prestanak bračne zajednice“ ima značenje u području bračnog prava jer, sukladno članku 51. ObZ, jedna od pravnih osnova prestanka braka jest da je od „prestanak bračne zajednice“ protekla godina dana. „Prestanak bračne zajednice“ ima osobit značaj i u području uređenja imovinskih odnosa bračnih drugova jer, sukladno članku 36. ObZ, u bračnu stečevinu ulazi imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice (dakle ne za vrijeme trajanja braka) ili potječe iz te imovine. Logika iza takvog zakonskog uređenja je u tome što se bračna zajednica ne mora vremenski podudarati s brakom, osobito kad brak prestaje razvodom. U pravilu do prestanka bračne zajednice dolazi i prije nego li se pokrene postupak razvoda braka. Shodno tome, postupak razvoda braka može potrajati, i obično traje, i nakon „prestanak bračne zajednice“ (pogotovo ako su u postupku izjavljeni pravni lijekovi).

7 Što izraz „poništenje braka“ znači u praksi?

U hrvatskom obiteljskopravnom uređenju ne upotrebljava se pojam „poništenje braka“ već „poništaj braka“. „Poništaj braka“ je jedna od osnova prestanka braka (čl. 47. ObZ) te predstavlja jedan od tri bračna spora koji su uređeni u hrvatskom pravnom poretku (čl. 369. ObZ). „Poništaj braka“ predstavlja obiteljskopravnu sankciju za slučajeve kad je brak sklopljen protivno odredbama za valjanost braka (čl. 25-29. ObZ), koja se ostvaruje u parničnom postupku koji se pokreće tužbom (čl. 369. ObZ). Odredbe o „poniščaju braka“ primjenjuju se u slučaju kad brak nije valjan (čl. 29., čl. 49., čl. 369-378. ObZ).

8 Koji su uvjeti za poništenje braka?

U hrvatskom obiteljskopravnom uređenju ne upotrebljava se pojam „poništenje braka“ već „poništaj braka“. Brak koji je sklopljen protivno odredbama članaka 25. do 28. ObZ (usprkos postojanja bračne smetnje maloljetnosti, nesposobnosti za rasuđivanje, lišenja poslovne sposobnosti u davanju izjava koje se odnose na osobna stanja, krvnog srodstva, odnosa posvojenja te postojanja prethodnog braka ili životnog partnerstva na strani nevjeste ili ženika) nije valjan i na njega će se primijeniti odredbe o „poniščaju braka“ (čl. 29. ObZ).

9 Koje su pravne posljedice poništenja braka?

U hrvatskom obiteljskopravnom uređenju ne upotrebljava se pojam „poništenje braka“ već „poništaj braka“. Pravne posljedice „poniščaja braka“ regulirane su jednako kao za prestanak braka razvodom (vidi odgovor na pitanje 3.).

10 Postoje li načini alternativnog izvansudskog rješavanja pitanja povezanih s razvodom bez obraćanja sudu?

U pravnom poretku Republike Hrvatske razvod braka je uređen kao sudski postupak te ne postoji mogućnost razvoda braka izvan sudskog postupka. Ipak, jedno od temeljnih načela obiteljskog prava, koje je osobito naglašeno u postupku razvoda braka, jest načelo sporazumnog rješavanja obiteljskih odnosa kojim se potiče sporazumno rješavanje obiteljskih odnosa te se ističe kao zadaća svih tijela koja obitelji pružaju stručnu pomoć ili odlučuju o obiteljskim odnosima (čl. 9. ObZ). Sukladno navedenome, u obiteljskopravnom poretku predviđena su dva izvansudska postupka koji imaju za cilj, između ostalog, sporazumno rješavanje pitanja povezanih s razvodom braka: obvezno savjetovanje (čl. 321- 330. ObZ) i obiteljska medijacija (čl. 331-344. ObZ). Obvezno savjetovanje provodi stručni tim područnog ureda Hrvatskog zavoda za socijalni rad i predstavlja oblik pomoći članovima obitelji (npr. bračnim drugovima koji namjeravaju pokrenuti postupak razvoda braka, a imaju maloljetno zajedničko dijete) da donesu sporazumne odluke o obiteljskim odnosima vodeći posebnu brigu o zaštiti obiteljskih odnosa u kojima sudjeluje dijete (npr. da sklope plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi – sporazum o pravnim posljedicama razvoda braka u kojem moraju detaljno urediti: mjesto i adresu djetetova stanovanja, vrijeme koje će dijete provoditi sa svakim od roditelja, način razmjene informacija u vezi s davanjem suglasnosti pri donošenju odluka bitnih za dijete, način razmjene važnih informacija u vezi s djetetom, visinu uzdržavanja kao obvezu roditelja kod kojega dijete ne stanuje i način na koji će se rješavati buduća sporna pitanja) te o pravnim posljedicama nepostizanja sporazuma i pokretanju sudskih postupaka u kojima se odlučuje o osobnim pravima djeteta. Obiteljska medijacija je postupak u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor iz obiteljskih odnosa uz pomoć jednog ili više obiteljskih medijatora, a glavna svrha postupka je postizanje plana o zajedničkoj roditeljskoj skrbi i drugih sporazuma u vezi s djetetom, kao i o svim drugim spornim pitanjima imovinske i neimovinske naravi.

11 Gdje trebam podnijeti zahtjev (molbu) za razvod/zakonsku rastavu/poništenje braka? Koje formalnosti treba poštovati i koje dokumente moram priložiti zahtjevu?

Bračni drugovi koji nemaju zajedničko maloljetno dijete mogu pokrenuti sudski postupak na način da jedan bračni drug razvod braka zahtijeva tužbom ili da oba bračna druga podnesu prijedlog za sporazumni razvod braka (čl. 50. ObZ). U oba navedena slučaja, ne provodi se izvansudski postupak obveznog savjetovanja kao oblik stručne pomoći članovima obitelji da donesu sporazumne odluke o obiteljskim odnosima kojeg provodi stručni tim područnog ureda Hrvatskog zavoda za socijalni rad (čl. 321-322. ObZ) te bračni drugovi odmah ulaze u (parnični ili izvanparnični) sudski postupak razvoda koji je relativno jednostavan i brz. Sve navedeno se na odgovarajući način primjenjuje i za sudski postupak poništaja braka kad bračni drugovi nemaju zajedničko maloljetno dijete.

Bračni drugovi koji imaju zajedničko maloljetno dijete mogu pokrenuti sudski postupak na način da jedan bračni drug razvod braka zahtijeva tužbom ili da oba bračna druga podnesu prijedlog za sporazumni razvod braka (čl. 50. ObZ). Međutim, prije pokretanja postupka radi razvoda braka (tužbom ili prijedlogom za sporazumni razvod braka) u kojem postoji zajedničko maloljetno dijete, bračni drugovi obavezni su sudjelovati u izvansudskom postupku obveznog savjetovanja kao obliku stručne pomoći članovima obitelji da donesu sporazumne odluke o obiteljskim odnosima kojeg provodi stručni tim područnog ureda Hrvatskog zavoda za socijalni rad nadležnog prema mjestu djetetova prebivališta, odnosno boravišta, ili prema mjestu zadnjeg zajedničkog prebivališta, odnosno boravišta bračnih drugova (čl. 321-322. ObZ). Svrha takvog uređenja je pružiti bračnim drugovima stručnu pomoć, između ostalog, i u pogledu sklapanja plana o zajedničkoj roditeljskoj skrbi – sporazuma o pravnim posljedicama razvoda braka u kojem moraju detaljno urediti: mjesto i adresu djetetova stanovanja, vrijeme koje će dijete provoditi sa svakim od roditelja, način razmjene informacija u vezi s davanjem suglasnosti pri donošenju odluka bitnih za dijete, način razmjene važnih informacija u vezi s djetetom, visinu uzdržavanja kao obvezu roditelja kod kojega dijete ne stanuje i način na koji će se rješavati buduća sporna pitanja. Plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi roditelji mogu sastaviti u spomenutom postupku obveznog savjetovanja, ali ga mogu sklopiti i samostalno, kao i u postupku obiteljske medijacije (izvansudskom postupku u kojem bračni drugovi nastoje sporazumno riješiti spor iz obiteljskih odnosa uz pomoć jednog ili više obiteljskih medijatora – čl. 331. ObZ). Na taj način, sklapanjem plana o zajedničkoj roditeljskoj skrbi, bračni drugovi mogu pokrenuti jednostavniji i brži izvanparnični postupak za razvod braka koji se pokreće prijedlogom (čl. 52., čl. 54-55., čl. 106., čl. 453-460. ObZ). Bračni drugovi koji imaju zajedničko maloljetno dijete dužni su uz prijedlog za sporazumni razvod braka podnijeti izvješće o obveznom savjetovanju iz članka 324. ObZ i plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi iz članka 106. ObZ.) (čl. 456. ObZ).

Ako bračni drugovi ne sastave plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi koji sadrži sporazum o prethodno navedenim pravnim posljedicama razvoda braka, odluku o tim pitanjima donosi sud po službenoj dužnosti u parničnom postupku radi razvoda braka pokrenutog tužbom (čl. 53-54., čl. 56-57. i čl. 413. ObZ). Ako bračni drugovi imaju zajedničko maloljetno dijete, uz tužbu radi razvoda braka tužitelj je dužan priložiti izvješće o obveznom savjetovanju iz članka 324. ObZ-a.

12 Mogu li dobiti pravnu pomoć za pokrivanje troškova postupka?

U pravnom poretku Republike Hrvatske pitanja vezana uz pružanje usluge besplatne pravne pomoći te mogućnosti oslobođenja od plaćanja troškova sudskog postupka i oslobođenja od plaćanja sudskih pristojbi uređena su Zakonom o besplatnoj pravnoj pomoći (Narodne novine 143/2013 i 98/2019 - dalje: ZBPP). Osobe mogu ostvariti primarnu pravnu pomoć u svim postupcima, uključujući bračne sporove te ostale postupke iz obiteljskih odnosa, pod uvjetom da ispunjavaju zakonom određene pretpostavke (čl. 9-11. ZBPP). Osobe mogu ostvariti i sekundarnu pravnu pomoć u postupcima iz obiteljskih odnosa te u ostalim u zakonu navedenim postupcima, pod uvjetom da ispunjavaju zakonom određene pretpostavke (čl. 12-25. ZBPP). Pitanje ishođenja odobrenja za oslobođenje od plaćanja troškova sudskog postupka u točno određenim postupcima, pa tako i postupcima iz obiteljskih odnosa, uređeno je odredbom članka 13. stavak 3. ZBPP. Posebno se skreće pozornost na odredbe: a) kojima se uređuje pitanje pružanja sekundarne pravne pomoći bez utvrđivanja imovinskog stanja te osobe (čl. 15. ZBPP), b) kojima se uređuje postupak za ostvarivanje sekundarne pravne pomoći (čl. 16-18. ZBPP), c) kojima se uređuje opseg pružanja sekundarne pravne pomoći (čl. 19. ZBPP), d) kojima se uređuju procesna pitanja i druga pitanja bitna za ostvarenje besplatne pravne pomoći (čl. 20-25. ZBPP). Ujedno se skreće pozornost na čl. 10. i 11. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, 74/95., 57/96., 137/02., (26/03.), 125/11., 112/12., 157/13., 110/15., 118/18. i 51/23.), u pogledu stranaka koje su uvijek oslobođene plaćanja sudskih pristojbi.

13 Je li moguće uložiti žalbu na odluku povezanu s razvodom/zakonskom rastavom/poništenjem braka?

Na sudsku odluku koja je donesena u postupku za razvod ili poništaj braka moguće je uložiti žalbu. To pravo ima svaka od stranaka u postupku. Obiteljski zakon izrijekom ne uređuje institut žalbe u bračnim sporovima već odredbom članka 346. propisuje podrednu primjenu odredbi Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., i 155/23. – dalje: ZPP).

ZPP u članku 348. uređuje institut žalbe protiv presude, dok u članku 378. uređuje institut žalbe protiv rješenja. Što se tiče pravnih lijekova protiv drugostupanjske presude donesene u bračnom sporu, ObZ propisuje da revizija nije dopuštena (čl. 373. ObZ 2015.).

14 Što treba učiniti kako bi se u ovoj državi članici priznala odluka o razvodu/zakonskoj rastavi/poništenju braka koju je izdao sud u drugoj državi članici?

U skladu s čl. 30. Uredbe 2019/1111, takva se odluka priznaje u Hrvatskoj bez potrebe za ikakvim posebnim postupkom.

Za ažuriranje registra o građanskom stanju države članice na temelju odluke koja se odnosi na razvod, zakonsku rastavu ili poništaj braka donesene u drugoj državi članici, a protiv koje nije moguća upotreba pravnog lijeka u skladu s pravom te države članice, nije potreban poseban postupak.

15 Kojem se sudu moram obratiti kako bih se usprotivio priznavanju odluke o razvodu/zakonskoj rastavi/poništenju braka koju je izdao sud u drugoj državi članici? Koji se postupak primjenjuje u takvim slučajevima?

Zahtjev za priznavanje ili nepriznavanje odluke (čl. 21. st. 3. Uredbe Bruxelles IIa) podnosi se mjesno nadležnom općinskom sudu. U ovom slučaju primjenjuje se postupak u skladu s odjeljkom 2. Poglavlja III Uredbe Bruxelles IIa.

Pravni lijek, odnosno žalba iz čl. 33. Uredbe Bruxelles IIa podnosi se drugostupanjskim (županijskim) sudovima putem prvostupanjskog suda koji je donio rješenje (općinski sud sa gore navedenog popisa).

16 Koje zakonodavstvo u vezi s razvodom sud primjenjuje u postupcima između supružnika koji ne žive u ovoj državi članici ili su različitih nacionalnosti?

Ako su bračni drugovi izabrali mjerodavno pravo za razvod braka tada je mjerodavno jedno od sljedećih prava: pravo države u kojoj oba bračna druga imaju uobičajeno boravište u vrijeme izbora ili pravo države u kojoj su imali posljednje zajedničko uobičajeno boravište, ako jedan od njih još uvijek u toj državi ima uobičajeno boravište ili pravo države čiji je državljanin barem jedan od njih u vrijeme izbora ili hrvatsko pravo (članak 36. Zakona o međunarodnom privatnom pravu, NN br. 101/17, 67/23) (u daljnjem tekstu: ZMPP). Ukoliko bračni drugovi nisu izabrali mjerodavno pravo prema odredbi članka 36. ZMPP-a, za razvod braka je mjerodavno: 1. pravo države u kojoj u trenutku pokretanja postupka za razvod braka oba bračna druga imaju uobičajeno boravište, podredno, 2. pravo države u kojoj su imali posljednje zajedničko uobičajeno boravište, ako jedan od njih još uvijek u toj državi ima uobičajeno boravište, podredno 3. pravo države čiji su oni državljanici u trenutku pokretanja postupka za razvod braka, podredno 4. hrvatsko pravo.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 15/04/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.